

FİLİSTİNLİ SEVGİLİ

MAHMUT DERVİŞ

Gözlerin bir diken
yüreğe saplanmış,
çıldırasıya sevilen,
işkencesine dayanılamayan.
Gözlerin bir diken,
rüzgârdan koruduğum,
ötesinde acıların, gecelerin,
derinlere sapladığım.
Kandiller yanar ışığınla,
geceler dönüşür sabaha.
Bense unuturum birden,
- göz rastlar rastlamaz göze-,
yaşadığımız bir vakitler
kapının ardında
yanyana.

*

Şakırdın sanki konuşurken.
İsterdim konuşmak ben de.
Dudaklarda hayır mı kalmıştı ki,
O bahar gibi dudaklarda!

Sözlerin
güvercin gibi
yuvamdan
uçtu gitti.
Kapımız,
sonbahar kadar sarı
basamakları ardından
fırladı gitti
canının çektiği yere.
Aynalar oldu paramparça,
yığıldı içimize
acı üstüne acı.

Topladık sesin küllerini
getirdik bir araya.
Böylece söyler olduk
acılı türküsünü yurdumuzun.
Hep birlikte sazın bağına
ektik bu türküyü,
evlerin damlarına taş fırlatır gibi
fırlattık attık bu türküyü,
alın, dedik,
sancıdan kıvranan kalplere.
Oysa her şeyi unuttum ben şimdi.
Ya sen, ya sen, sevgili,
sesini kimselerin bilmediği!
Belki de gidişindir senin
ya da susmandır
sazı paslandıran.

*

Dün seni limanda gördüm,
yapayalnız, yolluksuz yolcu.
Bir yetim gibi sana doğru koşuyordum,
arıyordum sanki yaşlı anamı.

Nasıl, nasıl, yemyeşil bir portakal ağacı
kapanır bir hücreye ya da bir limana,
nasıl saklanır gurbet elde
ve yemyeşil kalır?
Yazıyorum not defterime:
Limanda durakaldım...
En dondurucu kış kadar soğuk gözler gibiydi dünya,
doluydu portakal kabuklarıyla ellerimiz.
Ve hep çöl, ve hep çöl, ve hep çöldü ardım.

*

Seni yalçın dağlarda gördüm,
kuzularınla, kovalanan çoban kızı.
Sen benim bahçemdin, yıkıntılar ortasında.

Bendim o yabancı, bendim kapını vuran.
Ey gönül! Ey gönül!
Kapı kalbimin üzerinde yükseliyordu,
pencere, taşlar ve çimento
Kalbimin üzerinde.

*

Seni su testilerinde gördüm,
buğday başaklarında,
yıkık dökük, parça parça, unufak.
Hizmet ederken gördüm gece kulüplerinde,
sancıların şimşeklerinde gördüm ve yaralarda.
Bağrımdan koparılmış ciğer parçası sensin.
Dudaklarıma ses olacak yel sen.
Ateş ve akarsu sensin.
Gördüm seni bir mağaranın ağzında
yetimlerinin çamaşırlarını iplere asarken.

Gördüm sokaklarda seni ve ateş ocaklarında,
kaynayan kanında güneşin.
Ve ahırlarda...
Ve bütün tuzlarında denizin.
Ve kumlarda...
Toprak gibi güzel,
yasemin gibi,
ve çocuklar gibi.

*

Ve ant içerim ki,
bir mendil işleyeceğim yarına kadar,
gözlerine sunduğum şiirlerle süslü
ve bir tümceyle, baldan ve öpücüklerden tatlı:
'Bir Filistin vardı,
bir Filistin gene var! '

*

Gözleriyle Filistin,
kollardaki, göğüslerdeki dövmelemlerle Filistin,

adıyla sanıyla Filistin.
Düşlerin Filistin'i ve acıların,
ayakların, bedenlerin ve mendillerin Filistin'i,
sözcüklerin ve sessizliğin Filistin'i
ve çığlıkların.
Ölümün ve doğumun Filistin'i,
taşıdım seni eski defterlerimde
şiiirlerimin ateşi gibi.
Kumanya gibi taşıdım seni gezilerimde.
Koyaklarda çağırdım seni bağıra bağıra,
inlettim senin adına koyakları:

Sakının hey
kayaları döve döve şarkımı koparan şimşekten!
Benim gençliğin yüreği!
Benim beyaz kanatlı atlı!
Benim yıkan putları!
Kartalları tepeleyen şiiirleri benim eken
tüm sınırlarına Suriye'nin!
Zalim düşmana bağırdım, ey Filistin, senin adına:
'Ölürsem, ey böcekler, vücudumu didik didik edin! '
Karınca yumurtasından kartal çıkmaz hiçbir vakit,
yalnız yılan çıkar zehirli yılanlardan!
Ben barbarların atlarını iyi bilirim.
Bir ben dururum onların karşısında,
bir ben,
gençliğin yüreğiyim her daim,
yüreğiyim beyaz kanatlı atlıların.

Mahmud DERVİŞ

Çevirenler: A. KADİR - Süleyman SALOM